

Bestämmelserna om onormalt låga anbud är inte tillämpliga på sådana priser som ligger till grund för utvärderingen av ett anbud men som inte utgör avtalsvillkor.

Upphandlingslagstiftningen innehåller en möjlighet för den upphandlande myndigheten att förkasta ett anbud med ett pris som förefaller vara onormalt lågt. Om myndigheten överväger att förkasta anbudet på denna grund är den dock skyldig att undersöka anbudet genom ett kontradiktoriskt förfarande, som innebär att anbudsgivaren ges möjlighet att i viss ordning förklara det låga priset.

En upphandlande myndighet upphandlade ett ramavtal som omfattade ett specificerat och ett övrigt sortiment. För produkterna i det övriga sortimentet skulle det inte avtalas några priser. Dessa skulle i stället köpas till vid var tid gällande ordinarie priser med avdrag för avtalad rabatt. Som ett obligatoriskt krav i upphandlingen angavs att angivna bruttopriser för det övriga sortimentet skulle vara anbudsgivarens ordinarie priser. Bruttopriserna kunde komma att verifieras om myndigheten misstänkte att de var framtagna för upphandlingen.

Den upphandlande myndigheten misstänkte att en anbudsgivares angivna bruttopriser var framtagna för upphandlingen och begärde att denne skulle förklara hur man uppfyllde det obligatoriska kravet. Myndigheten ansåg att förklaringen inte var tillfredsställande och förkastade anbudet. Förvaltningsrätten biföll anbudsgivarens ansökan om överprövning och beslutade att upphandlingen skulle rättas på så sätt att anbudsgivaren skulle ges tillfälle att förklara sitt anbud med en korrekt tillämpning av det kontradiktoriska förfarandet enligt bestämmelserna om onormalt låga anbud. Kammarrätten biföll därefter myndighetens överklagande och fann att myndigheten inte varit skyldig att tillämpa dessa bestämmelser. Vidare fann kammarrätten att det uppställda kravet inte stred mot de grundläggande principerna i upphandlingslagstiftningen.

Högsta förvaltningsdomstolen konstaterade att möjligheten för en upphandlande myndighet att förkasta ett anbud med ett pris som är onormalt lågt syftar till att förebygga att myndigheten ingår avtal när det finns en inte obetydlig risk för att leverantören inte kommer att utföra leveransen – eller delar av den – i enlighet med avtalet.

Enligt domstolen innebar detta att prisuppgifter som lämnats för att uppfylla ett obligatoriskt krav men som inte ska utgöra avtalsvillkor faller utanför tillämpningsområdet för bestämmelserna om onormalt låga anbud. Vidare fann domstolen att myndigheten haft rätt att utforma det obligatoriska kravet på det sätt som hade gjorts och att ge anbudsgivaren möjlighet att verifiera sina bruttopriser utan att därigenom ha blivit skyldig

att tillämpa det kontradiktoriska förfarandet enligt bestämmelserna om onormalt låga anbud. Det uppställda kravet stred inte heller på något annat sätt mot de grundläggande principerna i lagstiftningen. Anbudsgivarens överklagande avslogs därför.

Mål nr 5355-18, HFD 2019 ref. 39

Dom meddelad i Högsta förvaltningsdomstolen i Stockholm den 19 september 2019